

Eszmék – Gondolatok

AZ ÉLET ÉRTELMÉRŐL (3)

Élni szeret az ember, mert élni jó. Az ember élete más emberekben kezdődik, életét másoknak köszönheti. Az egyik embernek a másikért és a többiekért érdemes élnie, bármi legyen is a foglalkozása, hivatala vagy küldetése, egyszerűen életfeladata. Ennek hűséges és szorgalmas teljesítése tartalmat és értéket ad az életének. Az életfeladat igen sokféle lehet, és teljesítésében különböző értékű is. Az életfeladat odaadó teljesítése úgy kitöltheti az ember életét, mintha csak azért élne. Különösen azok az emberek, akik szeretik az életfeladatukat, könnyen tartják azt életük értelmének is. Nem nehéz tehát életünk feladatát összetéveszteni életünk értelmével.

Ha a semmiből a semmibe megyünk, és közben egy ideig vagyunk valami, azért kár volt elindulni. Azért lenni, hogy aztán ne legyünk, ennek nincs értelme. Ha már lettünk, akkor mindig legyünk. Így már érdemes. De meg kell találnunk azt, amiért valóban érdemes. Ez az életünk értelme. *(Temesi József)*

Amikor az emberek megkérdezik tőlem: „Mi az Ön személyes életcélja?” – mindig azt válaszolom: „Én egyszerűen csak meg akarom változtatni a világot.” Mosolyognak, és azt mondják: „Ön örült!” és én azt mondom nekik: „Igazuk van, örült vagyok. De egy égő tűz van bennem, és ezzel a tűzzel meg fogom változtatni a világot a gyenge egészségem, a szűkös időm ellenére, és a rengeteg munkám mellett. Igen, örült vagyok. De ebben a rászoruló világban meg tudok valamit változtatni, jobba tudok tenni. És ezt együtt fogjuk tenni, együtt, összefogva mindannyian. Az új és a jobb velünk és rajtunk keresztül jön majd létre. Istennel együtt alkotva valósul meg...” Valamit mindenképpen lehet és kell tenni a rossz, a szenvedés ellen. Valami meg fog változni, ha akarjuk. Ez az én mélységes hitem. *(Henri Boulad)*

Mi az élet célja? Madách szerint a küzdés. „Sors nyiss nekem tért, hadd tessek az emberiségért valamit!”, vallotta Petőfi. Életünk során át valósítjuk meg önmagunkat, bontakoztatjuk ki személyiségünket, állítják mások, hozzátevé: ez csak a személyes és a közösségi kapcsolatokban valósítható meg. Merjük kimondani: az élet célja a szeretet. Az eget-földet átfogó szeretet, amelyből lettünk, amelynek hatalmas, mégis rejtett vonzásában élünk. (...)

A reklám- és szórakoztatóipar viszont mindennek fölébe kerekedve, mind-
ezt tagadva azt programozza belénk, hogy az élet csak akkor ér valamit, ha össz-
komfort érzésünk van, ha „feldobott” állapotban vagyunk, ha kicsattan belőlünk
az egészség és a vidámság. A szakadatlan mámoros boldogságot tartják egyedül
kívánatosnak, és ennek elérését ígérik a legkülönbözőbb szerek, eszközök, ese-
mények révén.

Az élet maga válik hazuggá és önpusztítóvá ezekben az ígéretekben. Az
élet valódi értelme homályosul el, a valódi örömök silányulnak el ebben a hamis
világban. Korunk új haláltánca ez: amíg valaki fiatal, egészséges, erős és gaz-
dag, amíg mámorosan boldog, addig érdemes tündökölnie az élet táncparkettjén.
A többiek vagy maguk zuhannak bele a megsemmisülésbe, vagy félretakarítják
őket az útból: ne rontsák a többiek mulatságát.

Aki szakadatlanul és minden mást kizárva az örömeiket hajszolja, az boldog-
talanságra ítéli önmagát. Tartós és teljes boldogságra csak a szeretetben találha-
tunk. *(Lukács László)*

Az ember életének az az értelme, hogy a világ nagyszerűségére, a lét érté-
kére ráeszméljen; és örömének hangot adjon. Mondjuk úgy, hogy dicsőíti Istent,
aki ezt a létet, ezt a világot létrehozta, s aki a maga valóságában a létnek ezt az
értékét őrzi. Ez az értelme az emberi létnek. *(Jelenits István)*

Egyházi élet – Hírek

Az Egyházi Főhatóság tevékenysége

■ Egyházunk legfőbb végrehajtó testülete, az Egyházi Képviselő Tanács február 17-én rendkívüli ülést tartott Kolozsváron, amelynek tárgysorozatán többek közt a 2006. évi központi költségvetés véglegesítése, az ülésezési terv és eseménynaptár rögzítése, valamint az Egyház építkezési és javítási terveinek körvonalazása szerepelt.

■ Az Egyházi Képviselő Tanács április 7-én tartotta I. évnegyedi rendes ülését Kolozsváron. Előtte való napon a Tanács munkáját szakmailag segítő állandó bizottságok ülésére került sor, amelyek napirendjén a Tanács által véleményezésre kiadott ügyek szerepeltek.

Egyházköri munka

■ A gondnok-presbiteri értekezleteket március 19-e és 25-e között rendezték meg egyházköreinkben. A kolozs-tordai egyházkörben az értekező március 25-én volt Kolozsváron a belvárosi egyházközség szervezésében, a marosi egyházkörben március 24-én Székelykálon, a küküllői egyházkörben március 20-án Magyarsáron, a székelykeresztúri egyházkörben március 21-én Székelykeresztúron, a székelyudvarhelyi egyházkörben március 23-án Székelyudvarhelyen, a háromszék-felsőfehéri egyházkörben pedig március 19-én Köhalomban. A konferenciákon Kolumbán Gábor főgondnok tartott előadást az egyházközségek önfenntartó felelősségéről, majd az egyházközségek gazdasági helyzetének vizsgálata következett, dr. Szabó Árpád püspök irányításával.

Lelkészképzés

■ A teológiai hallgatók a januári vizsgaidőszakban tették le I. félévi vizsgáikat. A sikeresen vizsgázók közül tanulmányi eredményeivel Csécs Márton Lőrinc emelkedett ki (9,40-es általánossal), a többiek nem érték el a 9-es általánost. Az Egyházi Képviselő Tanács a 2005–2006-os tanévben is tanulmányi és segélyosztóndíjat biztosított a hallgatóknak: előbbi a vizsgaeredmények, utóbbit egy családi helyzetet, tanulmányi előmenetelt és órákon kívüli tevékenységet felmérő, átfogó pályázati rendszer alapján.

■ A Protestáns Teológiai Intézet Unitárius Karán február 3–4-én rendezték meg a teológiai hallgatók lelki elmélyülését célzó csendesnapokat. Az első napon Koppándi Botond torockószentgyörgyi lelkész tartott áhítatot és bibliamagyarázatot, majd Jakab Dénes szentábrahámi lelkész adott elő Lelkészi szolgálatom tapasztalatai címmel. Délután Demeter Erika erdőszentgyörgyi lelkész és Vida